

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832876224/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hendes Øine blev større. Mademoiselle, sagde hun, De skal tage det Smykke af.

Mademoiselle rystede over hele Kroppen. Famlende løste hun Smykket. Kæden gled ned fra hendes Bryst og faldt paa Gulvet.

Ellen tog det, hun stod lidt og lod de gyldne Led glide gennem sine Fingre. Derpaa gik hun langsomt ud af Døren og ned ad Trappen med Hovedet bøiet.

Hun saa sig ikke om; med Smykket knuget sammen i sin Haand gik hun ilsomt ad Terrassen ned til Graven.

Der standsede hun, løftede Armen over Vandet. Og som en gylden Slange faldt de Maagers Kæde spillende i Havens Middagssol ned i Gravens Vand.

Ellen vendte sig og gik ned i Lindegangen.

Men nogle Dage efter reiste Mademoiselle.

Ellen blev konfirmeret om Efteraaret. Præsten i Nørup var en asketisk Mand, som prædikede mest om Synden og den evige Fortabelse. Og var Verden en Elendighedens Dal, turde vi ikke beklage os, thi vi bødede og det ikke alene for os selv, men og for alle dem, som var gaet foran os og havde dynget Synd paa Synd. Derfor maatte vort Liv blive et Liv i Forsagelse og i Bøn.

Ellen havde aldrig været meget religiøs. Der havde i hendes Liv hidtil ikke været Anledning dertil. Hos Linds var der ikke megen Tale

om Gud. Om Søndagen gik gamle Lind i Kirke med sin Kone under Armen, og en Gang om Aaret gik de til Alters. Det var deres Gudsdyrkelse. Paa Thorsholm var der endnu mindre Religion. Om Søndagmorgen, naar Vinden bar til, kunde man høre Kirkeklokkerne fra Nørup, men ingen brød sig om deres Klemten.

Mademoiselle var Katolik og faldt under Tiden i Sovn med Rosenkrandsen mellem sine Fingre: hendes Fader talte kun om Gud, naar han var drukken. Det var Gudsdyrkelsen paa Thorsholm.

Og i Begyndelsen, medens hun læste hos Pastor Assens, blev, hvad hun lærte, ogsaa ved at være Ellen noget uvedkommende. Alle disse Bud var noget, hun ikke havde overtraadt: Ord, som ikke var rettet til hende. Men efterhaanden blev det anderledes. Thi Pastor Assens talte sig efterhaanden varm.

Og hans gammeltestamentlige Forklaring, den kom pludselig til hende som en Spreder af Taager i hendes tvivlfyldte Sjæl.

Alt, hvad hendes store Slægt havde forbrudt, det faldt som en tung, uafkastelig Byrde paa hendes Skuldre, og der var ikke andet at gjøre end at bede og bede og lægge sig i Knæ, Dag og Nat. Nu forstod hun det altsammen. Hun skulde afbetale den gamle Skyld og lide de manges Straf og bede og bede om Afladelse for dem alle.